

тором /2/. Цей оператор залишає інваріантними області, обмежені контуром $x^4 + y^4 = a^4$.

Список літератури: 1. Г о н т е р Н.М. Интегрирование уравнений I-го порядка в частных производных. М., Гостехиздат, 1943. 2. В е с е л о в с к а я А.А. Общее линейное дифференциальное уравнение с частными производными 4-го порядка на плоскости, инвариантное относительно группы вращений. - В сб.: Теоретические и прикладные вопросы алгебры и дифференциальных уравнений. Институт математики АН УССР. К., 1976. 3. К а м к е Э. Справочник по обыкновенным дифференциальным уравнениям. М., Физматгиз, 1967. 4. К о с т е н к о В.Г., В е с е л о в с к а О.О. Загальне лінійне диференціальне рівняння в частинних похідних другого порядку на площині, інваріантне відносно однієї заданої групи перетворень. - "Вісник Львів. ун-ту, сер. мех-мат.", 1972, вип. 7. 5. О в с я н н и к о в Л.В. Групповые свойства дифференциальных уравнений. Новосибирск, 1963. 6. *Lie S. Vorlesungen über Differential-gleichungen mit bekannten infinitesimalen Transformationen. Leipzig, 1891.*

УДК 517.512.2

Я.Г.Притула, канд. фіз.-мат. наук

АБСОЛЮТНА ЗБІЖНІСТЬ РЯДІВ ФУР'Є І ЧАСТКОВІ МОДУЛІ ГЛАДКОСТІ

Нехай $f(x, y)$ - майже періодична функція класу S^p / S^p м.п./, спектр якої має єдину точку згущення в нулі або на нескінченності. Ряд Фур'є її можна записати у симетричному вигляді

$$f(x, y) \sim \sum_{j=-\infty}^{\infty} \sum_{k=-\infty}^{\infty} A_{j,k} e^{i(\lambda_j x + \mu_k y)}$$

$$|\lambda_{-j} = -\lambda_j, \mu_{-k} = -\mu_k, \lambda_j > 0 \text{ при } j > 0, \mu_k > 0 \text{ при } k > 0,$$

$$\sum_k |A_{j,k}| + |A_{-j,k}| > 0, \sum_j |A_{j,k}| + |A_{-j,k}| > 0.$$

Тут послідовності $\{\lambda_j\}$ і $\{\mu_k\}$ - монотонні. Якщо $\lim_{j \rightarrow \infty} \lambda_j = 0$ і $\lim_{k \rightarrow \infty} \mu_k = \beta$, то вважатимемо, що функція $f(x, y)$ належить до класу $L_{\alpha, \beta}$.

Для S^p м.п. функції $f(x, y)$, яка належить до класу $L_{\infty, \infty}$, введемо поняття часткових різниць і модулів гладкості

$$\Delta^{(0)}(x, y, h; f, t) = f(x, y);$$

$$\Delta^{(m)}(x, y, h; f, t) = \Delta^{(m-1)}(x+h, y, h; f, t) - \Delta^{(m-1)}(x-h, y, h; f, t);$$

$$m = 1, 2, \dots,$$

$$\omega_p^{(m)}(\delta; f, t) = \sup_{|h| < \delta} [M\{|\Delta^{(m)}(x, y, h/2; f, t)|^p\}]^{1/p}$$

Аналогічно визначаємо частковий модуль гладкості $\omega_p^{(m)}(\delta; f, 2)$

Нехай S^p м.п. функція $f(x, y)$ належить до класу $L_{0,0}$.

Для неї визначимо $\tilde{\Delta}^{(0)}(x, y, h; f, t) = f(x, y)$,

$$\tilde{\Delta}^{(m)}(x, y, h; f, t) = h \int_0^{\infty} e^{-hs} \Delta^{(m-1)}(x-s, y, h; f, t) ds,$$

$$\tilde{\omega}_p^{(m)}(h; f, t) = [M\{|\tilde{\Delta}^{(m)}(x, y, h; f, t)|^p\}]^{1/p}$$

Аналогічно розглядаємо величину $\tilde{\omega}_p^{(m)}(h; f, 2)$

Введемо ще такі позначення:

$$K(m) = \max_{\lambda_j \leq m} j \quad \text{і} \quad M(n) = \max_{\mu_k \leq m} k, \quad \text{якщо } f(x, y) \in L_{\infty, \infty},$$

$$K(m) = \max_{\lambda_j \geq m} j \quad \text{і} \quad M(n) = \max_{\mu_k \geq m} k, \quad \text{якщо } f(x, y) \in L_{0,0}$$

Тут розглянуто умови збіжності ряду

$$\sum_{j=-\infty}^{\infty} \sum_{k=-\infty}^{\infty} |A_{j,k}|^{\beta}, \quad 0 < \beta < q, \quad 1/p + 1/q = 1 \quad //$$

Справедливі такі теореми.

Теорема I. Якщо для S^p м.п. функції $f(x, y)$ $1 < p < 2$ /

з класу $L_{\infty, \infty}$ збігаються ряди

$$\sum_{n=1}^{\infty} \{M(2^{n+1})[K(2^{n+1}) - K(2^n)]\}^{1-\beta/q} [\omega_p^{(m)}(2^{-n}; f, t)]^{\beta}$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \{K(2^{n+1})[M(2^{n+1}) - M(2^n)]\}^{1-\frac{1}{p}} [\omega_p^m(2^{-n}; f, 2)]^{\beta},$$

тоді ряд /I/ збігається.

Теорема 2. Якщо для S^p м.п. функції $f(x, y)$ $1 < p < 2$ /
з класу $L_{0,0}$ збігається ряди

$$\sum_{n=1}^{\infty} \{M(2^{-(n+1)})[K(2^{-(n+1)}) - K(2^{-n})]\}^{1-\frac{1}{p}} [\tilde{\omega}_p^{(m)}(2^{-n}; f, 1)]^{\beta}$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \{K(2^{-(n+1)})[M(2^{-(n+1)}) - M(2^{-n})]\}^{1-\frac{1}{p}} [\tilde{\omega}_p^{(m)}(2^{-n}; f, 2)]^{\beta}$$

тоді ряд /I/ збігається.

Теорема 3. Якщо для S^p м.п. функції $f(x, y)$ $1 < p < 2$ /
з класу $L_{0,0}$ збігається ряди

$$\sum_{n=1}^{\infty} 2^{2n(1-\frac{1}{p})} [\tilde{\omega}_p^{(m)}(\lambda_{2^n}; f, 1)]^{\beta},$$

$$\sum_{n=1}^{\infty} 2^{2n(1-\frac{1}{p})} [\tilde{\omega}_p^{(m)}(\mu_{2^n}; f, 1)]^{\beta},$$

то ряд /I/ збігається.

Для функцій з класів $L_{\infty,0}$ і $L_{0,\infty}$ справедливі теореми
аналогічні теоремам I, 2.

У випадку періодичної функції $f(x, y)$ результат теореми I
одержав М. Ф. Тіман*.

У доведенні теорем використовуємо рівність

$$\sum_{j=-\infty}^{\infty} \sum_{k=-\infty}^{\infty} |A_{j,k}|^{\beta} = \sum_{|\lambda_j| < 1} \sum_{|\mu_k| < 1} |A_{j,k}|^{\beta} + \sum_{n=0}^{\infty} \sum_{j \in D_n} \sum_{k \in E_n} |A_{j,k}|^{\beta} +$$

$$+ \sum_{n=0}^{\infty} \sum_{j \in B_n} \sum_{k \in F_n} |A_{j,k}|^{\beta},$$

де у випадку функції з класу $L_{\infty,\infty}$

$$B_n = \{j: 2^n < |\lambda_j| \leq 2^{n+1}\}, \quad E_n = \{k: 2^n < |\mu_k| \leq 2^{n+1}\},$$

$$D_n = \{j: 0 \leq |\lambda_j| < 2^{n+1}\}, \quad F_n = \{k: 0 \leq |\mu_k| < 2^{n+1}\}.$$

* Т і м а н Н. Ф. Частные наилучшие приближения функции, абсолютная сходимость рядов Фурье и ядерность интегральных операторов Гильберта-Шмидта. - "Математический сборник", 1968, т. 75 /II/7/3.

Суми виду

$$\sum_{j \in E_n} \sum_{k \in E_n} |A_{j,k}|^s$$

оцінюємо, використовуючи нерівності Хаусдорфа-Юнга і Гельдера.

УДК 517.9

Л. О. Старокадомський

ПРО НАБЛИЖЕНІЙ РОЗВ'ЯЗОК ДЕЯКИХ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ЗА
ДОПОМОГОЮ ПОЛІНОМІВ ЧЕБИШЕВА

Розглянемо лінійне диференціальне рівняння n -го порядку з поліноміальними коефіцієнтами на проміжку $[0, 1]$

$$L_n(y) = 0, \quad /1/$$

розв'язок якого задовольняє n початкові або крайові умови.

Серед численних методів наближеного розв'язку таких рівнянь помітне місце займають розв'язки, в яких $y(x)$ шукається за допомогою поліномів з невизначеними коефіцієнтами. З теорії диференціальних рівнянь відомо, що залежно від структури рівняння /1/, типу його особливої точки /нехай це буде нульова точка/ вказані поліноми можуть бути введені через вирази Y вигляду

$$P_k(x); e^{dx} P_k(x); x^\mu P_k(x); \ln x P_k(x), \quad /2/$$

де d, μ, ν - деякі сталі; $P_k(x)$ - поліном степеня k [2]. При підстановці виразів /2/ в рівняння /1/ одержимо знову вирази вигляду /2/, де P_k замінюється поліномами $Q_N(x)$, коефіцієнти яких залежать від d або μ , або ν і від коефіцієнтів $P_k(x)$. Похибка $L_n(Y)$, з якою задовольнятиметься рівняння /1/, буде залежати, таким чином, від $Q_N(x)$